

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2016. június

XXIII. évf. 6. szám

„Számba vette Isten...”

Dániel 5

A bibliai szerzők nagy feladata, hogy érzékeltessék Isten mindenható voltát, s biztassák az Igét olvasó embert, hogy aki az Ő hatalmában bíz, soha nem szégyenül meg. Ennek egyik legnyilvánvalóbb példája a babilóniai fogságban élő, és Istenre figyelő Dániel. Népe fogságban, Jeruzsálem és a templom romokban, az ígéret földjén idegenek élnek, de számára, néhány társával együtt ott a nagy lehetőség, a király udvarában élhetnek, s csak rajtuk áll mennyire lesz sikeres az életük. Ők, s kiváltképp Dániel, mégsem a siker „fényében” akar élni, hanem Isten áldó hatalmát választják. Életükben többször is bizonyították, számukra ez olyan érték, aminek megtartása mindennél fontosabb. Dánielnek egyik legnehezebb küldetését Bélsaccar király előtt kell betöltenie. A király apjától örökölte birodalmát, s amint az nemegyszer lenni szokott, a jólét és a hatalom birtoklása lelki érzéketlenséget, szellemi tunyaságot, s értelmi eltompulást eredményez. Ezer emberrel lakomázik, issza a bort, s ennek hatására a jeruzsálemi templomból elrabolt áldozati edényeket is felhasználja. Ismerve a babilóniai bálványimádási szertartásokat nincs ebben semmi szokatlan, hisz a természetiségi szertartások, valójában ilyen lakomákat is jelentettek, ahol a kicsapongások szinte minden fajtájával találkozhatott az ember. Ezt szem előtt tartva válik igazán kiemelkedővé Dániel és társai hithűsége. Számukra Isten szentségének megtagadását jelenti, hogy a választott nép templomi edényeit ilyen célra használja a király. A megjelenő kéz által falra írt üzenet ítéletet jelent. Dániel azonban vállalja a király esetleges haragját is, de hű marad az Úrhoz. A lesújtó ítélet dacára Bélsaccar király Dánielt bíborba öltözteti, aranyláncot tesznek a nyakára, és rang szerint harmadik lett az országban. Ez a mai ember számára meglepő, de a király úgy gondolja, Isten emberét lekenyerezi. Megszokta már, hogy az emberek megvásárolhatók, s így a próféta befolyásolja majd Istenét. Ezzel azt is elárulja, hogy egyáltalán nem ismeri a Mindenhatót, nem tanult apja példájából sem. Földrészünk jelenlegi helyzetében nagyon időszerű Dániel könyvének 5. fejezete. Igaz, hogy az emberek szívesen beszélnek szegénységről, miközben megkeresett jövedelmük, vagy a nekik járó támogatás nagy részét hiabavalóságokra költik. A politikai vezetők nagy hányada teljesen szembefordult azzal a lelki örökséggel, amin keresztül a

Mindenható megélhetési biztonságot és békét adott Európa népeinek. Elhitették önmagukkal, hogy saját bölcsességük, rátermettségük eredménye az a jólét, amelynek előnyeit most más földrészek lakosai is szeretnék élvezni. Eltávolodtak az igaz Isten ismeretétől, s nem veszik komolyan sem a Szentírást, sem azokat, akik emlékeztetnek önpusztító magatartásuk következményeire, sőt igyekeznek azokat vagy megvásárolni, vagy közellenségként rossz fényben feltüntetni. Mindez nem újdonság népünk történelmében. *Az 1450-es évek elején, amikor Magyarország már élet-halál küzdelmét folytatta a török birodalommal, Európa nyugati fejedelmei tovább folytatták egymás elleni harcaikat, és szócsovük V. Miklós pápa arra bízta a magyarokat, hogy „maradjanak békében határaik között” és ne foglalozzanak a törökkel. Vitéz János püspök így fogalmaz: És akkor méltatlanul vádolják*

Dunaszerdahely református temploma

majd a magyarok tehetetlenségét azok, akik most elutasítva futamodnak meg szenvedéseik elől! (Dümmert Dezső: A két Hunyadi, Panoráma kiadó 1985) Ez éven emlékezünk az 1956-os forradalom 60. évfordulójára, amikor Nyugat-Európa és az USA bízta ugyan a magyar ellenállót, de a szabadságáért küzdő nép megsegítéséért semmit sem tett azon kívül, hogy befogadta a menekülő embereket, akik többsége tudásával, képességeivel őket gazdagította évtizedeken át. Május 21-én emlékeztünk a sza-

badságharc zseniális tábornoka, Görgey Artúr halálának 100. évfordulójára, aki mindaddig vezette a magyar sereg küzdelmét, amíg valamilyen kilátás volt a győzelemre, vagy a méltányos békekötésre. De nem lett hitehagyottá akkor sem, amikor az bélyegezte meg árulóként, akinek politikai ügyetlenkedései, és személyes féltékenysége katasztrofális helyzetet teremtett. II. Rákóczi Ferenc is csak addig kapott anyagi támogatást a francia királytól, amíg annak szüksége volt a Habsburg haderő sakkban tartására. Ebben az évben lesz 490 éve, hogy II. Lajos csak királysága haderejére támaszkodhatott, amikor Mohácsnál megpróbálta feltartani a török sereget. Az eredmény ismert, halott király, több ezer halott hős, széthulló ország. „Mené mené tekél ú-parszín” – írja a kéz Bélsaccar király és a mai Európai Unió öntelt vezetői számára, de mi ne feledjük, legyen bármilyen félelmetes is az ítélet, az Úrnak gondja van azokra, akik csakis benne bízunk!

Csoma L.

NŐK A BIBLIÁBAN - Jefte leánya

– (Bírák 11:29-40)

Jefte bíró leányának szívszorító történetét lehetetlen-ség megérteni a családi háttér ismerete nélkül. A Bír 11 már az első verstől fogva magyarázatot ad arra, milyen bonyolult és összetett Jefte családjának története. Magáról Jefteről megtudjuk, hogy egy parázna nő gyermeke, akit apja, Gileád először elismert sajátjának, mert valószínűleg addig nem volt saját örököse. Erre enged utalni az a megjegyzés, hogy ezután születtek Gileádnak saját feleségétől fiai, akik törvényes örökösökként nem túrték meg Jeftét maguk között sokáig. Amint lehetőségük adódott rá, Jeftét elűzték, aki végül Tób vidékén települ le. Amikor Izráel ellen Ammon háborút indít, Gileád vénei Jeftét keresik fel. Érthető, hogy Jefte először nem nagyon érti, hogy azok, akik elűzték, most mégis az ő segítségét kéri. A vének bevallják, hogy hibát követtek el, mert Jefteben rátermett vezetőt ismerhettek meg, és méltatlanul bántak el vele.

Jefte felismeri, hogy a kezébe adott felelősség lehetőséget ad arra, hogy elégtételt vegyen korábbi sérelmeiért, s nem tudja Istenre bízni az ítéletet. Ennek következtében igaz, hogy győztes csatát vív, azonban ő maga is vesztesé válik elhamarkodott fogadalma miatt.

Jefte ígéretet tesz Istennek: „Ha valóban kezembe adod az ammóniakat, akkor bárki is jön ki elém a házam ajtaján, amikor épségben visszatérek az ammóniaktól, az Úr lesz az, feláldozom égőáldozatul.” (Bír 11:31) Elhamarkodott döntés volt vakon odaigérni valamit, mert Istentől kapott Szentleket, és Isten nem kérte tőle ezt a fogadalomtételt. Azonban Jefte kishitű, s viselkedésére nagy hatással van a pogány 'valamit-valamiért' gondolkodásmód. A győztes csata után hazatérve, egyetlen lánya siet elé, örömeiben dobolva, táncoló sereggel, ami az akkori kor szokásának teljesen megfelelt, hogy a család nőtagjai kivonultak a hazatérő győztes férfiak elé. Mivel édesanyja már nem élt, ezért Jefte lánya tölti be ezt a szerepet.

Ez az egyetlen leány az egész családja, s Jefte ekkor érti meg, nagy árat kell fizetnie saját kishitűségéért. Ez a történet az egyetlen az Ószövetségben, amely emberáldozatot említ, ami azért is fontos, Isten nemcsak, hogy nem kedveli, de bünteti is az emberáldozatot.

Jefte felismeri, hogy hibás döntése miatt, le kell mondania arról, hogy utódai tovább viszik a nevét. Nem hal ki a nemzetsége, hiszen féltestvéreinek nyilván volt családja, hanem egyedül Jefteire vonatkozik ez a döntés. A leány, amint meghallja, milyen ígéretet tett az apja, aki sírva mondja el neki a történeteket, elhatározásra jut. Csak annyit kér apjától, hogy barátnőivel együtt felmehessen a he-

gyekbe, hogy elsirathassa szüzességét. A történet később is visszatér ehhez az állításhoz, hogy a leány soha nem ismert férfit. Már férjhez adó korban volt, a felnőttkor küszöbén álló lány, aki tudatosan vállalja, hogy apja hibájáért megfizeti az árat.

Azt, hogy valóban feláldozta-e Jefte a lányát, mint égőáldozatot, nem tudjuk pontosan. Egyes vélemények szerint, a leány szüzességben maradt egész életében, a templom szolgálatában. A Szentírás a bírák idejét egy átmeneti korszakként írja le, amikor kisebb területi vagy törzsi vezetők saját belátásuk szerint intézték a rájuk bízott dolgait, s a kor szokásai szerint valóban megtörténhetett, hogy Jefte szó szerint eleget tett fogadalmának. Maga a történet nem írja le, hogy valóban égőáldozatul odaadta volna a lányát, csak annyit jegyez meg, hogy fogadása szerint tett, és a leány nem ismert soha férfit. Hozzáteszi: 'szokássá lett Izráelben' – megint csak sejteti a történet azt, hogy nyilván nem az emberáldozat lett szokássá, hanem Jefte leányának emlékére Izráel leányai évente egyszer felmentek a hegyekre, hogy megemlékezzenek róla.

Györky Szilvia

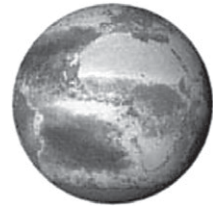

BIBLIAOLVASÓ

v e z é k f o n a l

1.	P.	1Krn 16, 8–43	Lk 9,51–62
2.	Sz.	1Krn 17, 1–15	Lk 10, 1–20
3.	V.	1Krn 17,16–27	Lk 10,21–42
4.	H.	1Krn 18	Lk 11, 1–13
5.	K.	1Krn 19	Lk 11,14–32
6.	Sz.	1Krn 20	Lk 11,33–54
7.	Cs.	1Krn 21, 1–13	Lk 12, 1–12
8.	P.	1Krn 21,14–22,1	Lk 12,13–32
9.	Sz.	1Krn 22, 2–19	Lk 12,33–40
10.	V.	1Krn 23	Lk 12,41–59
11.	H.	1Krn 24, 1–19	Lk 13, 1–21
12.	K.	1Krn 24,20–31	Lk 13,22–35
13.	Sz.	1Krn 25	Lk 14, 1–14
14.	Cs.	1Krn 26, 1–19	Lk 14,15–35
15.	P.	1Krn 26,20–32	Lk 15, 1–10
16.	Sz.	1Krn 27, 1–15	Lk 15,11–32
17.	V.	1Krn 27,16–34	Lk 16, 1–12
18.	H.	1Krn 28, 1–10	Lk 16,13–18
19.	K.	1Krn 28,11–21	Lk 16,19–31
20.	Sz.	1Krn 29, 1–9	Lk 17, 1–10
21.	Cs.	1Krn 29,10–19	Lk 17,11–19
22.	P.	1Krn 29,20–30	Lk 17,20–37
23.	Sz.	2Krn 1,1–17	Lk 18, 1–8
24.	V.	2Krn 1,18–2,9	Lk 18, 9–17
25.	H.	2Krn 2,10–17	Lk 18,18–27
26.	K.	2Krn 3	Lk 18,28–34
27.	Sz.	2Krn 4	Lk 18,35–43
28.	Cs.	2Krn 5	Lk 19, 1–10
29.	P.	2Krn 6, 1–11	Lk 19,11–27
30.	Sz.	2Krn 6,12–42	Lk 19,28–40
31.	V.	2Krn 7, 1–10	Lk 19,41–48

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

„Határait nem tudta megvédeni Európa. Képes lesz-e önmagát megvédeni?”
EURÓPA ELRABLÁSA VAGY VISSZAVÉTELE? (II. rész)

Európa elrablása többé nem a görög mitológiavilág szerelmi drámája. Mára egy egész kontinens létének, továbbélésének, önfenntartásnak a veszélyeit, kockázatait summázó szókapcsolat. A migrációs áramlatokra rátelepedett pániszlám célú terrorista mozgások és potenciális veszedelmek Párizs óta kökemény realitások. Amiről Oswald Spengler 1918-ban, majd 1922-ben megjelent, kétkötetes hatalmas történelmi, kultúrtörténelmi tényanyaggal érvelő „A Nyugat alkonya. A világtörténelem morfológiájának körvonalai” c. könyvében elméletileg írt, s Európa kultúrájának civilizációba történő felhíguló átmenetét, karaktervesztő süllyedését és kiüresedését vetítette előre, mára, a poszt-szekularizáció korszakában kézzelfogható valóság. Jogos tehát a kérdés: Eurázia vár ránk, vagy Migrópa lesz a holnap kontinense? S hol marad eközben Christeurópa, a 2000 éven át keresztény habitusú, erkölcsű kontinens? Milyen esélyeket láthatunk Európa visszavételére, megmaradására, túlélésére? Vagy illúzió lenne a visszavétel, s új formációkban kellene gondolkodnunk? De milyenekben? Ilyen súlyos kérdésekre egy két-három részes cikkben nem lehet mély és sokrétű választ adni. De a kérdés megfogalmazása, s néhány továbbgondolásra szánt szempont felvázolása talán nem haszontalan...

Írta: Dr. Békefy Lajos

Migrációs mini szótár, vándorlási turbulenciák

A migráció szó eredete a latin *migro-, are* igére megy vissza, aminek jelentése meglehetősen sokrétű volt már az ókorban: helyet váltogatni, kivándorolni, megváltoztatni, átlépni. Ma valóságos migrációs turbulenciában élünk, szinte világméretű mozgásviharban. Nem új a jelenség, csak számunkra itt Európa közép-keleti részében mérsékeltebben jelentkeztek ezek a hullámok. Nyugat-Európa már sok évtizede erőteljesebb mozgásviharban élt, hiszen az olasz, spanyol, portugál, majd egykori jugoszláv vendégmunkások tízezrei jelentek meg az iparilag fejlett, munkaerőszívó országokban, elsősorban Németországban, Ausztriában, Svájcban, Hollandiában és Skandináviában. Ez a mellékelt térkép világviszonylatban jelzi a migrációs irányokat, fő kiindulási területként Afrikát, Dél-Ázsiát jelölve meg. Az elmúlt években Európában tapasztalt migrációs mozgás még mindig nem annyira heves, mint az indiai és indonéziai régióból induló, főként az USA irányában megvalósuló mozgás, amit a vastag fekete vonal je-

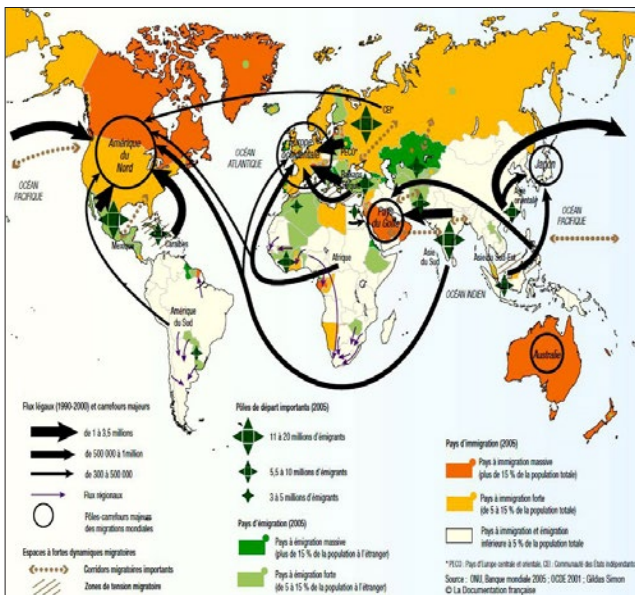
lez. Azt is láthatjuk, hogy kontinensünk felé főként Afrikából és Közél-Keletről valósul meg a vándorlás. Becslések szerint az egész világon mintegy 150-200 millió ember van egyidejűleg mozgásban, szinte mozgásviharban.

Okok és a veszélyes paramigráció

Hogyan fogalmazhatjuk meg legegyszerűbben a migráció jelenségét? Általánosan így: *a migráció az emberek nagyobb tömegének mozgása egyik helyről a másikra, hogy ezáltal átmeneti vagy állandó lakóhelyhez, munkához jussanak.* Két alapvető formája: az *akarattalagos vagy szándékos migráció*, amikor valaki vagy valakik tudatosan döntenek arról, hogy elhagyják állandó lakóhelyüket, hazájukat, közösségüket. Ilyen a munkavállalási célú migráció vagy a családegyesítés okán létrejövő hely-, és helyzetváltoztatás. Ennél sokkal nagyobb tömegeket mozgat meg a *kényszerű vagy szándékolatlan migráció*, melynek okai többbtrűek. A ma Európa felé irányuló migrációnak főként politikai, vallási okai vannak, például a keresztényüldözés, a polgárháború. Második nagy mozgató tényező környezeti ok, azaz a klímaváltozás, a nagy szárazság, klímaváltozás. S lehetnek az elvándorlásnak gazdasági okai, így megélhetési nehézségek, szegénység. A ma tapasztalható, a közel-keleti területekről induló migrációnak elsődleges oka a vallásüldözés, a polgárháború, s ennek következtében az egzisztenciális ellehetetlenülés. A migrációnak sajátos, napjainkban keletkezett új és veszélyes formája a *paramigráció*. Ez valójában álmigráció, mert a tényleges migránsok közé egészen más indítékú személyek vegyülnek, akik csak álcázásként használják a migrációt, valójában terrorista szervezetek „küldöttei”, tagjai, akik főként dzsihadista katonai kiképzést kaptak, s nyilvánvaló céllal érkeznek kontinensünkre.

A keresztényüldözés világindexei

A kikényszerített, szándékolatlan migrációs mozgások hátterében vallási türelmetlenség is erősen fellelhető. A vallási intolerancia sok formája tapasztalható modern korunkban. Hindu és iszlám ellentétek, keresztény-hindu-izlám-ateista feszültségek gyakran robban-

nak ki drámai formában, véres akciókban. Közel-Keleten az iszlám szunnita, fundamentalista, a nagy többséget összefogó irányzata ugyanúgy üldözi az „oldottabb” sítákat, mint a jezidákat és a keresztényeket. Az *Open Doors* és más szervezetek éves jelentései arról számolnak be, hogy a más vallások által leginkább üldözött vallás a világon a kereszténység. Évente világszerte mintegy 200-220 ezer mártírral. Elgondolkodtató, hogy a „keresztényüldözés éllavasai” évek óta ugyanazok. A világindek első helyén áll Észak-Korea, ahol az ateista diktátor százezres tömegben zárat rács mögé keresztényeket. Viszont az utána következő 2-9. helyen iszlám országok állnak: Szomália, hírhedt El-Sabaab félkatonai terrorista csoportjaival, aztán Irak, Szíria, hírhedt Iszlám Állam fekete seregével és kalifátusával. Majd Afganisztán, Szudán, Irán, Pakisztán és Eritrea következik. Aztán Nigéria, melynek északi hatalmas területein a Boko Haram „haramiái” irtják a keresztényeket, robbantják fel a templomokat. Azt kell az adatok alapján megállapítani, hogy a legnagyobb küzdelem, versenyfutás az iszlám és a kereszténység között zajlik a 21. században.

Kétarcú iszlám

A küzdelem sajátos velejárója vagy fő oka az *iszlám kétarcúsága*: a békés, imádkozó, Korán-hű, irgalmasságot hirdető és gyakorló vallásos iszlám az egyik oldalon, illetve a vallásosság álarcát magára öltő, valójában véreskező, hódító politikai iszlám, a militáns, terrorista iszlám. Ez utóbbi minden eszközzel a *pániszlámizmus* megvalósítására törekszik, célképzete a *világkalifátus* létrehozása. Ennek egyik álmomása *Európa iszlámítása*. Ebben sajátos jogértelmezésük is támogatja őket, miszerint ahová a történelem során valaha is betették iszlám őseik a lábukat, az a terület végső soron az övék. Csak idő kérdése, mikor foglalják vissza azt, ami úgymond az „övék”. Ezért keletkezhetett ez a sajátos *fekete térkép*. Ennél már csak az a *fehér grafikon* a legmeglepőbb, és egyben elrémisztőbb sokaknak, amit nemrég az amerikai Pew Research Center adott ki a kereszténység és az iszlám versenyfutásáról a 21. században. A kutatóközpont világvallásokkal foglalkozó trendvizsgálatai abból a tényből indultak ki, hogy a két, lélekszám tekintetében vezető világvallás a kereszténység és az iszlám. 2010-es világösszesítésben a keresztények száma 2,2 milliárd, a muszlimoké 1,6 milliárd. 2050-ig ez várhatóan – nem véve számításba klímakatasztrófát, világégést, harmadik világháborút, legfőképpen pedig Jézus Krisztus potenciálisan mindig küszöbön álló visszajövetelét – úgy alakul, hogy a Földön 2,9 milliárd keresztény fog élni, az iszlám erősen közelíteni fogja ezt a számot 2,8 milliárd muszlimjával. A fordulópont az iszlám javára 2070 körül várható, utána a statisztikai valószínűség szerint a világ össznépeségéhez viszonyítva a muszlimok száma 34,9 % lesz a keresztények 33,8 %-ával szemben.

„Szüljétek le Európát!”

Ennek a fordulatnak a valós oka és indoka a muszlim női termé-

kenységben található, abban az egyszerű tényben, hogy ennek mértéke 2015-ben világméretű adatokkal alátámasztva 3,1, a keresztényen nőké 2,7, az előbbi erőteljes növekedési tendenciában van, utóbbi erőteljes csökkenést mutat, főként Nyugat-Európában. A muszlim családok gyermekszáma átlagban 4-6, a keresztényeké 1-2. Mintha Kadhafi egykori líbiai diktátor demográfiai parancsa valósulna meg: „Muszlimák, ti csak szüljétek, akkor nem kell Európa legyőzéséhez fegyvert fogunk!” – Azaz „szüljétek le Európát”. Migráció + növekvő, csendes fertilitás = Európa iszlámítása? Túl egyszerű a képlet, de ettől még lehet benne tényigazság...

Poszt-szekuláris paradox pozitívum – ellenünkre?

Különös és paradox helyzetben vagyunk már most, mi európaiak. *Peter Berger* amerikai vallásszociológus, az elvilágiasodás ideológiai atyja és vallásszociológiai bizonyítója a '90-es évek elején bátor lépésre szánta el magát. Visszavonta szekularizációs tézisét, s pontosan az ellenkezőjét hirdette meg. Látva, hogy a szociális jóléti állam, a fogyasztói társadalom amerikai vagy európai válfaja, az anyagiaság nem nyújt végleges és maradéktalan kielégülést az embervilágnak, sőt az anyagi gyarapodás éppen hogy felébreszti a spirituális értékek iránti éhséget, meghirdette és bizonyította: a *világvallások új reneszánsza*, eddig nem látott felvirágzása következik be planetáris méretekben. Erről szövege a világ *de-szekularizációjáról* írt forradalmi, nagyszerű tanulmánya, amit sorjában követtek más szerzők és a világvallások újraéledésének a kutatásra létesített intézetek izgalmasabb közlései, kiadványai, vizsgálati és kutatási jelentései Bostonban és Münsterben, meg másutt. Angliában az Isten visszatérése, a *God is back* keltette az első feltűnést, Amerikában az Isten évszázada, a *God' Century*.

Európa több sebből is vérzik...

Rögtön hozzá kell tennünk: sajnálatosan nem európai vallási reneszánszról van elsősorban szó, hanem más kontinensekéről, ahol az iszlám, hinduizmus, buddhizmus, s a kereszténység karizmatikus, új-protestáns ága szárnyal magasra. A paradox ebben a pozitív trendben pontosan az, hogy az erősödő világvallások öntudatosabbak, missziói eltökéltségük határozottabb, olykor türelmetlenebb is. Hogy a trendkifejezésnél maradjak: egyik felvirágzás a másik vallás virágainak az erőszakos tépkedését is magával hozza. Európa közben pedig egyre több sebből vérzik: a szekularizáció, a kelet-európai ateizmus és a nyugati nihilizmus máig érezhető utóhatásai, melyek messze estek a kereszténység jó fájától, mind tátongóbb ürességet, kifosztottságot, kiégettséget hozott létre milliókban. A meggyengült keresztény identitás vákuuma szippantja be a keleti, közel-keleti vallások és migránsok áramlatait éppúgy, mint az utóbbiakkal együtt a militáns terrorizmust. S a legfájóbb és egyre nagyobb belső-európai elerőtlenedést okozó „eurószindróma” a gyermekszám drasztikus csapanyása. *Európa lelki, demográfiai, vallási önvészeltetés folyamatában van. Vagy ez már állapota kontinensünknek? Ha visszaút nincs saját elvesztegetett örökségéhez, előre talán még menekülhet. A Christus adventus, az eljövendő Isten-Ember most is úton van felénk is. A kérdések kérdése ez: és Európa merre mozdul? Engedi-e magát visszavenni, kiváltani az önpusztítás verméből? Ahogyan ezt olyan nagyszerűen élük át velünk egyidejűleg más kontinensek: Latin-Amerika, Ázsia, Afrika déli fele. A Szabadító, de az új rabszolgaság hódítója már az ajtó előtt áll. Kopogtatnak. Kit engedünk be? A határokat nem tudta megvédeni Európa. Képes lesz-e önmagát megvédeni? Ahol a lelki tartás, és ellenállás összeroppan, ott már sem a diplomácia, sem az euró milliárdok, sem a kerítések nem segíthetnek. Uram, irgalmazz, Krisztus kegyelmezz! Kyrie eleison, Christe eleison!*

GYÜLEKEZETEINK életéből

Ne légy bálványimádó!

A 2. parancsolat volt a témája az idei Barsi Egyházmegyei Majálisnak

2016. április 30-án, szombaton Léván volt megtartva az idei majális a VI. Czeplédi Péter Napok keretén belül.

Ezen nívós eseményünk gyülekezeteinknek aprajánagyját összefogta, ugyanakkor mindenki talált magának benne kedvelni valót, hiszen színes volt a program, tartalmas választékot kínálva ifjaknak és időseknek egyaránt.

A nyitó istentiszteletet **Szénási Szilárd**, a komáromi egyházmegye esperese, martosi lelkész végezte 1Kor. 12:12-27 alapján. Az igehirdetés kiemelten szólt az összetartozásról, a szolgálatról, Krisztus egyházáról.

Ez idő alatt az ifjúsággal a gyermek-istentiszteleten **Kassai Tímea** lévai lelkész foglalkozott; ugyanakkor **Écsi Gyöngyi**, hetényi lelkész kötötte le a gyermekek figyelmét egy tanulságos mesével, bábjátékkal. A gyermekek arca szinte csakúgy ragyogott az örömtől, mivel ők is szerepelhettek a mesében, s a mesélővel együtt keresték meg az Élet Vízét. Valamint **Süll Tamás**, ifjúsági lelkész is foglalkozott az ifjúsággal. Köszönet a kézműves foglalkoztatóért, a gyermeksaorokért, a falfestészetért...

A zsúfolásig megtelt templomban az igehirdetést követően sor került a Reménység Fájának az átadására. Ezen jelké-

a házigazda Kassai Gyula esperes, igehirdető Szénási Szilárd esperes, Antala Éva espereshelyettes

pünket egy esztendőn keresztül az a gyülekezet tudhatja méltán büszkén a sajátjának, akinél megszervezésre került a majális. Így egy éven keresztül a nagyölvédi gyülekezet őrizte a templomában, s most ünnepélyesen **Antala Éva** espereshelyettes, nagyölvédi lelkész adta át a lévai gyülekezet egyik órállójának, **Kassai Gyula** esperes úrnak.

Az esperes köszöntője kiemelten üdvözölte a Czeplédi Péter gályarab prédikátor leszármazottait, valamint **Böszörményi Gergelyt**, a budapesti Zenei Fesztivál szervezőjét.

A köszöntőt követően meghallgathattuk az egyházmegye kórusainak és lelkészeinek a közös éneklését. Jó volt megtapasztalni a közös szolgálatban rejlő felemelő erőt. **Kovács Marica** lévai karnagy vezetésével két éneket hallhatunk négy szólamban. Mindkét ének felemelő volt.

Andruska Csilla szavallata következett, aki Csiha Kálmántól a „Gondolsz-e rájuk?” c. versét adta át nekünk a gályarabok emlékének tiszteletére.

Felkérve **Gaal Botond** ny. teológusprofesszort Debrecenből, képekkel illusztrált ünnepi beszédet mondott az egykori gályarabságról, kiemelve a lévai gyülekezet két gályarab lelkészét, Rimaszombati Kis János és Czeplédi Péter prédikátorokat. Ez utóbbit az ő jelmondatával, miszerint Töviséken át vezet az út a rózsákhoz.

Az istentisztelet a Nemzeti Imádságunk, a Himnusz éneklésével ért véget.

Ezt követően a templom előtt leleplezésre került a gályarab prédikátorok domborművének felavatása. A domborművet a Czeplédy család nevében **Czeplédy Pál** és **Czeplédy Mária**, a gályarab prédikátor leszármazottai leplezték le. Az

a lévai gályarab prédikátorok domborművének felavatása előtt

emléktábla egy Onix-kőbe belehelyezett rézlemez, amit **Nagy Mátyás** felsőpéli lakos készített. Elhelyezve az emlékezés virágait, az ünnepi zászlós menet elindult a majális helyszínére.

A majális a volt református gimnázium épületében folytatódott.

Kulturális műsorral az egyházmegye református iskoláinak diákjai kedveskedtek. Ennélfogva a **Juhász Gyula lévai alapiskola** tanulói szavalltak és énekeltek; az **érsekkétyi refor-**

érsekkétyi református alapiskola tanulói

mátus alapiskola diákjai népviseleti ruhában táncoltak, énekeltek, citeráztak, valamint Szenci Molnár Albert zsolttárai-

ról hallhattunk tőlük. Végül a **lévai Czeglédi Péter Református Gimnázium** tanulói bocscai öltözetben énekeltek; ugyanakkor **Göbő Anna** énekel szólóban miközben édesapja kísérte őt szintetizátoron, és **Nagy László** három mezenésített verssel ajándékozta meg az összegyűlteket.

A volt gimnáziumi épület dísztermében került sor **Galo Vilmos** történész, muzeológus előadására, aki **Tóth Kálmán**, a kiskoszmályi ébredési mozgalom vezetőjének életéről és munkásságáról szolt.

Volt pódiumbeszélgetés is a második parancsolatról, amit a történész kíséretében **Ficzere Tamás**, nyitrai lelkész vezetett.

Ugyanakkor megtekinthető volt a **Teleki László** Budapesti Alapítvány kiállítása **Megújuló épített örökségünk – Értékmentés a Kárpát-medencében** címmel.

A barsi gyülekezetek értékeit bemutató kiállításban szemügyre vehettük az úrasztalai terítőket, gyülekezeteink életéről nyomdai híradásokba nyerhettünk bepillantást (meghívók, emléklapok, naptárak...), valamint régi könyveket, bibliákat, énekeskönyveket, imádságos könyveket vehettünk kézbe, valamint láthattunk makettet, kelyheket, és még sok más értéket, mely drága a mi szívünknek, hagyományt őriznek, egyházszeretetet közvetítenek.

Diavetítésre került egy képösszeállítás is gyülekezeteink életéről, melyért köszönet illeti **Révész Csilla** zselízi lelkészt; s volt könyvvásár is **Izsmán Jónás** ipolysági lelkész felügyeletével.

Nagy érdeklődéssel vártuk az idei pályaművek kiértékelését. A szervezők több pályázatot is meghirdettek erre a

napra, melyeknek témája a „Ne légy bálványimádó!” felszólítás volt. A sok ötletes rajzpályázatot mind-mind meg lehet tekinteni, és immár hagyományyszerűen volt esszépályázat is, valamint szintén meghirdetésre került a barsi rétes verseny győztese.

Ehhez a ponthoz érve hadd köszönjük meg az asszonyok által készített finom süteményeket, pogácsákat; valamint a három katlanban készült izletes gulyásokat, pörköltet, melyek készítői **Szép László** szakács és felesége, valamint **Tóth Zoltán** garamlöki lelkész.

Amíg a felnőtteket várta a portéka bemutató és a vásár, addig a gyermekeket az érsekkétyi **Bohák József** vezetésével levő íjászat érdekelte, valamint a karikás ostorcsattogtatás, amit az ipolypásztói **Riedly Krisztián** felügyelt.

Végezetül, de nem utolsó sorban, hadd szóljon köszönet a főszervező lévai gyülekezetnek és lelkészházaspárnak az alkalom megszervezéséért. Ugyancsak köszönet illeti mindazokat, akik az alkalom szervezésében aktívan és fáradhatatlanul részt vettek. Köszönjük a gyülekezetek, a vállalkozók és a magánszemélyek felajánlásait, az anyagi támogatásokat, az imádságokat, melyek ezen rendezvényért szálltak Isten színe elé.

A felemelő együttléten több százan vettünk részt, találkoztunk, ismerkedtünk, beszélgettünk, barátkoztunk, szórakoztunk, tanultunk, s mindezt az Ige fényében tettük, s tanúbizonyosságát adtuk az összetartozásunknak is, a testvérszeretetnek!

Legyen érte áldott a mi Urunk!

Sándor Veronika, fotó: Mente Róbert

Édesanyák köszöntése szalócon

*Édes jó Istenem
Hallgasd meg imámat,
Áld meg minden jóval
Édes jó anyámat.
Áldó két kezedet
Tartsd mindig rajta,
Mosolyogj rá szeretettel
Ne legyen bús napja.*

E versike volt az Anyák napi műsorra kiküldött meghívón. Egyházközségünk presbitériuma minden egyházközségi édesanya

tagját és úgyszintén a vígtelkei leányegyház-község édesanya tagjait meghívóval hívta a 2016. május 8-án tartott ünnepi istentiszteletre, melynek keretében Anyák napi műsorra került sor. Isten kegyelméből tehát megünnepeltük az anyákat, nagyanyákat. Azért nem tudtuk ezt az alkalmunkat megtartani május 1-én mivel André János tiszteletes urunk térdműtéten esett át. Az alkalmon szolgáltak: versekkel hittanosaink, konfirmandusaink Hurák Ottó, Nagy Péter, Bravis Adrián, Rákay Dávid, Hurák Noémi,

énekekkel a Szalóka Polgári Társulás éneklő-csoportja és Ferencz Tamás presbiter aki az anyák megünnepelésének történetét ismertette. Nem maradt el a vígtelkei leányegyház-község gondnok-helyettesének, Bokros Gyulának szavalata sem. A Szalóka éneklő-csoport utolsó éneklése alatt a verselő gyerekek minden jelenlévő édesanyának egy szál szegfűt adtak át. Az alkalom szeretetvendégséggel zárult a Községi Hivatal kultúrtermében ahol a jelenlévők elbeszélgettek a régi szép időről és ügyes bajos dolgairól. Mindezért legyen dicsőség a mi Urunknak, Istenünknek!

Borzy Bálint, szalóci gondnok

Édesanyák köszöntése

„Milyen csodálatos dolog, hogy amikor a természet megújul, s az év legszebb hónapja van, az első vasárnap mindenhol egy valakit köszöntenek a gyermekek: az ÉDESANYÁKAT”- hangzott el a köszöntés gyermekek

ajkáról május 1. vasárnapján, amikor gyülekezeteinkben ünnepi istentisztelet keretében köszöntöttük az édesanyá-

kat, nagymamákat, hálát adva Istennek az ő életükért, szolgálatukért vagy éppen emlékükrét.

Isten áldása, gondviselő szeretete kísérelje az Édesanyák és Nagymamák életét!

Nagy Andrea

Beszámoló a konfirmandus napról.

1942. június 1-jén a Rozsnyó környéki ifjakat csendes napra hívogatták a lelkipásztorok. Több gyülekezet fiatalja vállalkozott a lelki napra, hitvalló jelleggel gyűltek össze, ahol a cél az Ökörhegy volt és egy közös istentisztelet.

2016. április 30-án hitvalló jelleggel gyűltünk össze mi is az Abaúj-tornai Egyházmegye konfirmandus napjára, amelyen 44 konfirmandus, 7 lelkipásztor, 8 szülő és 8 segítő vett részt. Buza Zsolt missziói előadó köszöntötte az egybegyűlteket a páli igével: „Hálát

adok az én Istenemnek, valahányszor megemlékezem rólatok, és mindenkor minden könyörgésemben örömmel imádkozom mindnyájatokért mert közösséget vállaltatok az evangéliummal az első naptól fogva mind a mai napig. Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára.” (Fil 1,3-6)

Ezután a fiatalok énekeltek Nyéky Miklós tiszteletes vezetésével, akinek segítségére voltak a Rozsnyói Református Egyházközség Alapiskolájának zenekörös tagjai. Hisszük, hogy Luther

Márton éneke, a 370. dicséret verssorai beivódnak az életükbe, és szerves része lesz gyülekezeti szolgálatuk megélésének.

Az áhítatot Buza Zsolt missziói előadó tartotta, a Zsolt 18, 2b-3 alapján: „Ezt mondta: Szeretlek, Uram, erősségem! Az Úr az én kőszálam, váram és megmentőm, Istenem, kősziklám, nála keresek oltalmat, pajzsom, hatalmas szabadtóm, fellegváram!”

Dávid bizonyágtételén keresztül választ kaptunk arra a kérdésre, hogy kicsoda az Úr Dávidnak. A „szeretlek” szó mindig valaminek a hiányát fejezi ki. Dávid pedig olyan sokszor kereste az életében a kegyelmet, de maga is megtapasztalta, mert a könyörületes Isten minden helyzetben mellette állt. Rádöbbsent, hogy nincs jobb módja Isten szolgálatának, minthogy szeretjük Őt. Ez a szeretet pedig szabad és spon-tán, nincsenek kötöttségek. Ahogyan Pálóczi Czinke István fejezte ki az Arany ABC-ben: „Istent féljed, Istent

szeresd. Reménységed Őbenne vesd. Ő mindnyájunk Édesatyja, oktalan ki ezt tagadja.” A nagy kérdés, azonban mégis az, hogy kicsoda az Úr nekünk? Dávid bujdosó volt, de tudta, hogy Kihez ragaszkodik. A hitvallástétel szerves része kell, hogy legyen mindannyiunk életének. Erőtlen az a keresztyén, aki nem tudja megfogalmazni, hogy kicsoda az Ő személyes Istene. Dávid azért volt erős. Vajon a mi konfirmandusaink vallástétele erőtlen vagy erős Istenről tanúskodik? Az Ő neve bátya, erős vár, nem lehetünk kicsinyeskedők.

Az áhítat után elindultunk megmászni a Csucsom feletti Ökörhegyet, amely 1938 és 1945 között Magyaror-

szág legmagasabb hegycsúcsa volt. Itt húzódott az első határ Magyarország és Szlovákia között. Utunk első felét autókkal tettük meg a jobb napokat is megélt Gulyapallagra, onnan pedig elindultunk egészen a nagy köre. Fenn élveztük Görgey Árpád, tiszteletbeli rozsnói presbiter vendégszeretét, aki helyet biztosított a pihenőre. Onnan felmáztunk a nagy köre, ahonnan

gyönyörű kilátást biztosított az Úr. Ő aznap is megmutatta hatalmát. A hűvös szél, a napsütés és az utolsó hógolyók is arról tettek biznyságot, hogy Teremtő Istenünk színes világa gazdag és értékes. Az egyik oldalról megcsodálhattuk a Magas-Tátra egymás mellett felsorakozó hegyvonulatait, a másik oldalon a lábunk előtt heverték a Gömör-Tornai-karszt csodái: a Pelsőci-

fennsík és a Szilicei-fennsík.

Lefelé pedig várt ránk a biznyságtetés ideje. Mindenki kapott egy szív alakú lufit, amire az 1Jn 4, 16 ígéje volt felírva: „Az ISTEN SZERETET.” Az volt a feladat, hogy ezt a lufit biznyságosan lehozzuk és vendéglátó gyülekezetünk, Csucsom község bármely családi ház kapujára elhelyezzük. A mi közösségünk így tett biznyságot, hogy kicsoda az Ő Istene.

A fejedelmi gulyást a csucsomi kultúrházban fogyaszthattuk el, amit Nagy András, rozsnói gondnok és egész családja gondosan készített el az éhes túrázók számára.

A konfirmandus nap közös énekléssel és Nt. Orémus Zoltán esperes áldásosztásával ért véget.

Hálát adunk a mindenható Istennek, hogy megáldott minket, és köszönjük az egyházmegye támogatását, valamint a Rozsnói Református Egyházközség szerető és gondoskodó fogadtatását. Istennek legyen hála ezért az alkalomért.

Dr. Buza Zsolt, missziói előadó

A Szeretethíd hídfője Királyhelmeceen épült

A Szeretethíd fogalma egyre többek számára ismert szerte a Kárpát-medencében, s egyre több településen csatlakoznak lelkes önkéntesek ehhez a programhoz. A református gyülekezetek nagy részében egész évben folyik önkéntes munka, de nyolc éve van két nap, amikor az önkéntesség fokozódik, és évről-évre egyre többen indulnak munkára a „Mozdulj! Segíts! Szeress!” szavak ütemére. Így van ez Felvidéken is, hiszen a Magyarországi Református Szeretetszolgálat programjához a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Diakóniai Központja is csatlakozik, és idén rekordszámú regisztrált csoportban 3800

önkéntes tevékenykedett május 20-21. napokon.

A 2016-os felvidéki Szeretethíd hivatalos megnyitójára május 19-én Királyhelmeceen került sor. A megnyitóra nem csak a helyi „szeretethidasok” érkeztek, hanem azon gyülekezetek, vagy oktatási intézmények képviselői is, akik ez évben a zempléni és az ungi egyházmegyéből csatlakoztak a programhoz.

A megnyitó kezdetén Molnár István, királyhelmecei lelkipásztor köszöntését követően a jelenlévők a két évvel előtti Szeretethíd programjába tekinthettek bele egy mozgóképes beszámoló vetítése által. Lengyel Erika, a

Diakóniai Központ királyhelmecei munkatársa a Szeretethíd indulásáról, a program sikeréről, és fontosságáról számolt be, de beszámolójából a felvidéki Szeretethíd idei számadatait is megismerhették a jelenlévők.

Kendi Csaba, a Zemplén Egyházmegye esperese a 2Kor 8,9 alapján hirdette azt a kegyelmet, amelyből fakad a keresztyén ember szeretetszolgálat, mások irányába is megmutatott hálaáldozata. Igei útmutatásában kifejezte örömét annak kapcsán is, hogy Bodrogközben is megnyílt a református egyház szeretetszolgálati intézményének irodája, ami a komáromi központ programjait közelebb tudja hozni a keleti régióhoz, s így az egyházmegye és a gyülekezetek diakóniai tevékenységét tudja segíteni.

A Szeretethíd felvidéki programját nem csak erkölcsileg, de a megnyitón való jelenlétével is támogatta Szesztay

Ádám, Magyarország kassai főkonzulja. Köszöntőjében nem csupán a jelenlévőket üdvözölte, hanem annak kapcsán is kifejezte örömét, hogy a szeretet hídja megépült Isten és ember között, és e református önkéntes program által tovább épülhet ember és ember között, amely hídépítés alapkövét, hídfőjét idén éppen Királyhelmen építik meg.

A köszöntő szavak, ünnepi beszédek elhangzását követően szimbolikus ajándécsomagot vehet-

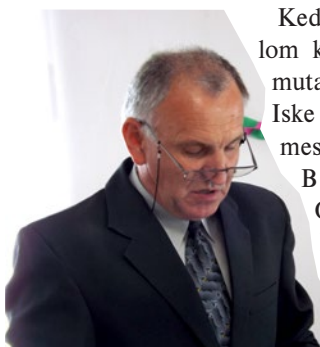
tek át azon gyülekezetek, intézmények képviselői, akik maguk településén kapcsolódtak be önkéntes munka végzésével a programba, majd végül a Zempléni Egyházmegye esperese imádságban kérte az Úr áldását a különböző feladatok végzésére, az önkéntesekre.

A Szeretethíd országos megnyitójára a királyhelmecei gyülekezet asszonyai is készültek, és nem csak a jelenlévőket vendégelték meg, de süteményeikből a két helyi idősek otthonába is jutott, ahova a megnyitót követően lelkészeikkel indultak. A fiatalabb generáció is elindult „szeretethídat építeni”, de ők a város főterére és utcáira mentek, hogy szétosszák azt a háromszáz mézeskalácsszívet, amivel nem csak egy kis örömet akartak varázsolni a megajándékozottak arcára, hanem apró, de tartalmát tekintve mégis a legjelentősebb üzenetet adták át, amin a Szeretethíd pillérei is állnak: az Isten szeretet.

Molnár István

Egy kis község örömteli alkalmá

Kedves alkalom keretében mutatta be Iske polgármestere és B o d n á r O r o s z Éva azt a k i a d - ványt, mely-

nek szerzője Orosz Benjámín. „A szó elszáll” című kötet Iske történetét foglalja össze felhasználva már megjelent történelmi kiadványokat. A mű azonban ennél többet is ad. Visszaemlékezéseket, amelyekben a szerző, és a község lakói mondják el miként élték meg a 20. század nagy sorsfordulóit. Ez jelenti a könyv nagy jelentőségét, mivel nem személytelen, hanem személyes jeladás a következő nemzedékeknek.

Iske lakossága 1989-ben nem érte el a 150 főt. A 20. század 90-es éveiben mégis lelkészlak építésébe kezd, s az épület elkészültével lelkészt fogad. Ezeknek az éveknek is tevékeny részese volt Orosz Benjámín, mint a gyülekezet pénztárnoka. Személyes szolgálata biznyság az Istenbe vetett hitről, hisz az Úr az aki megtart, megépít és gyarapít, s ha Benne bízunk nem szégyenülünk meg.

CsL

Éneklek az Úrnak, dicsérem Őt, míg csak élek

Zenés istentisztelettel ünnepelték Ladmócon Szentháromság vasárnapját

A ladmóci gyülekezet zenés istentisztelettel ünnepelte az egyházi év ünnepes fél évének végét. A gyülekezet lelkipásztora, Spisák István Igével és nagy szeretettel köszöntötte a gyülekezetet és a meghívott kedves vendégeket.

Isten Igéjét az egyházmegye esperese, Kendi Csaba hirdette a Jn 20,21-22 és 1Pt 3,15b Igék alapján. Igehirdetésében többek között elmondta, hogy az Atya Krisztusunkat küldte a megmentésünkre. Jézus azonban nem csak a kereszten a mi megmentőnk, hiszen az Ő kegyelme nélkül nem lehet élni. A Szentlélek által érezhetjük az Ő erejét. Mint egy pecsétként érvényesíti azt az élő Lélek, amit Jézus tett. A tanítványok, akiket Jézus kiküld, azért élhettek át Jézus mellett annyi csodát, hogy majd bizonyosságot tegyenek róla. A Jézussal eltöltött idő a felkészülés időszaka volt. Számunkra is az ünnepes fél év az ilyen felkészülés ideje lehetett, az életünk eseményei pedig azért történnek velünk, hogy bizonyosságot tegyünk a megélt kegyelemről. Sokféle módon lehet ezt továbbadni: szóval, tettekkel, zenével, hangszerekkel, énekléssel, de mindig kérni kell Istent, hogy Ő tegyen készsé minket a magasztalásra.

A zenés magasztalás Charpentier „Te Deum”-ával kezdődött, amit Kanda Eszter és Tóth János adtak elő furulyán. Lukács Eszter

és Bodnár Enikő ugyancsak furulyán református énekekkel dicsérték az Urat. Majd az országos énektáborba is bekapcsolódó Vida Boglárka énekelt el a „Jézus, te égi

szép” című éneket és kísérte magát zongorán. Ismét a furulyások által előadott népdalokban, hazafias és gyermekénekekben gyönyörködhettünk.

A hangszerek után a ladmóci énekkar dicsérte az Urat nagyon változatos énekek-

kel. Különösen szép volt tőlük Berkesi Sándor „Pásztorom vagy” című műve, melyet a kórusvezető, Spisák Mária kísért zongorán és Kanda Eszter furulyán.

Spisák István lelkipásztor meghatóan emlékezett meg a ladmóci gyülekezet által 10 éven át megszervezett kórustalálkozó-
hoz. A Kovácsné Palcsó Edit vezetésével működő kórus főként a 20. századi és kortárs szerzők műveivel tett bizonyosságot.

és mindazokról, akik éveken át hűségesen részt vettek rajta, ma azonban fizikailag már nem lehetnek jelen.

A vendégként meghívott nagykövesdi ökumenikus énekkart Gyulyás Hajnalka vezeti. Repertoárjukon főként mai igényes ke-

Sándor gitáron, a szóló részeket pedig a varázslatos hangú Pálóczy Anita énekelte.

Tóth János furulya- és jelenleg Brüsszelben zenei tanulmányokat folytató ifj. Spisák István klarinétjátéka vezettek át minket a kassai Laudate Dominum kórus szolgálatá-

hoz. A Kovácsné Palcsó Edit vezetésével működő kórus főként a 20. századi és kortárs szerzők műveivel tett bizonyosságot.

A kórusok és a Spisák Mária által felkészített gyerekek szolgálata után Spisák István megköszönte mindenkinek a segítséget, akik tevékenyen részt vettek az alkalom

megszervezésében, majd meghívta a jelenlévőket a kultúrházba, ahol finom vadpörkölttel és süteményekkel, üdítővel vártak bennünket. Fejünkben még mindig visszhangoztak a záróénekként énekelt ősi irárdás szavai: „és míg újra látjuk egymást,

resztyén könnyűzene szerepel. Énekeket a gyülekezet lelkipásztora, Böszörményi Tamás kísért gitáron, a felesége, Böszörményi Júlia fuvolán, Tóth Eszter furulyán, Nagy

szent kezében őrizzen meg Ő.”

- Bodnár Noémi -
Képek: Dr. Urbán Károly

VESZTESÉGEK AJÁNDÉKA

2016. április 22-én az SZRKE Diakóniai Központja szervezésében Alistálon került sor Singer Magdolna gyászterapeuta, mentálhigiénés szakember, „Veszteségek ajándéka” című előadására.

„Hogyan küzdhetünk meg a bennünket ért kisebb-nagyobb csapásokkal, majd miként fordíthatjuk ezeket végül a javunkra? Tudunk-e úgy tekinteni az életünk veszteségeire, mint értékes ajándékokra, amelyek formáltak bennünket, segítettek azzá válni akivé lettünk?” - ezekről a kérdésekről hallhattak a résztvevők a gazdag tapasztalattal rendelkező szakembertől. Előadásában hangsúlyozta a veszteséget elszenvető szeretetteljes hordozásának fontosságát, a támogatórendszer szükségességét, hiszen az együttérző szeretet az, amely igazán segíteni tudja a gyászólt.

Singer Magdolna a Magyarországon működő Napfogyatkozás Egyesület vezetőjeként, gyász- és veszteség terapeuta-

ként gyászókkal, válási gyással küzdőkkel foglalkozik, valamint gyászcsoporthozatókat képez. Különös figyelemmel fordul a magzatukat, kisbabájukat elvesztők felé. Tőlünk Felvidékről, a dunaszerdahelyi járásból, jelenleg 2-en is

gyászcsoporthozató képzésen vesznek részt nála, ők nemcsak szintén szeretnének ilyen formában segíteni a nehéz élethelyzetüket hordozóknak.

Singer Magdolna terápiás munkássága és a képzések mellett 16 kötetes író, az alább felsorolt könyvei az SZRKE Diakóniai Központjának komáromi és királyhelmeci irodáiban kikölcsönözhetőek:

VESZTESÉGEK AJÁNDÉKA - olyan emberek élettörténetei, akiket súlyos csapások értek
KI VIGASZTALJA MEG A GYEREKEKET? - válás és gyász a családban
A RÁK JEGYÉBEN - szubjektív napló egy rettegett betegségről
SORSFORDÍTÓ GYEREKEK - a speciális nevelést igénylő gyerekek útja az 'egész'-ség felé
ÁLDATLAN ÁLLAPOT - a rendellenesen fejlődő magzatok sorsáról

A rendezvény a Diakóniai Központ Családsegítő programja keretében, az Emberi Erőforrások Minisztériumának támogatásának köszönhetően valósulhatott meg.

Tisztelgés az egyházépítő elődöknek

Harmincöt évvel ezelőtt nagy munkába fogtak a szentjebbi reformátusok, új parókia építésébe kezdtek 1981 tavaszán, amely aztán augusztusra már tető alá is került. Az építkezést az akkori szentjebbi lelkész, Gellért Gyula vezette, először ketten-hárman, majd egyre többen csatlakoztak az új lelkészlakás felépítéséhez.

A 35 évvel ezelőtti parókiaépítésre emlékeztek pünkösd másodnapján a szentjebbi reformátusok. Ez alkalomból Gellért Gyula, egykori lelkészük hirdette a pünkösd evangéliumot. Igehirdetésében rámutatott, hogy Isten szavát a templomon kívül is hirdetésünk kell. Ne legyen híg, érték nélküli beszéd a hétköznapi magatartásunk,

mert boldog az az élet, amely szívében magával viszi az Úr örömeit.

A megemlékezés az ünnepi istentisztelet után a parókia épülete előtt vette kezdetét. Megszoktuk, hogy csak többszáz éves eseményekre tekintünk vissza, mutatott rá Fábrián Tibor jelenlegi szentjebbi lelkész. Hozzátette: méltó a tisztelgő emlékezésre a 35 évvel ezelőtti összefogás is, az akkori lelkipásztor bátorsága, aki nemcsak szóval, de kétkezi munkával is a munka élére állt. Addig érdemes emlékezzünk, míg az akkori küzdők, az akkori egyházépi-

tők még köztünk vannak, és élő szóval is felidézhetik az egykori eseményeket, milyen volt a nyolcvanas évek elején, szegénység és elnyomás között egyházat építeni. A 35 évvel ezelőtti parókia-építés fő tanulságaként kiemelte: a gyülekezet, a faluközösség, de tulajdonképpen a teljes nemzet is csak akkor tudott nagyot alkotni, amikor egyként összefogott. Szétforgácsolódva nem lehet alkotni, de igazából teljes életet élni sem. Ha együtt akarunk valamit, képesek lehetünk a hegyeket is megmozgatni.

Gellért Gyula szubjektív visszaemlékezésében felelevenítette az építkezés

folyamatát, élményeit, emlékezetes eseményeket. Többek között azt, hogy volt amikor kettesben rakták az egyik szomszéd asszonnyal a cementzsákokat, máskor pedig negyvenen is összegyűltek az építkezés során. Az építkezésben részt vevő brigád is igyekezett haladni, hogy őszre beköltözhessen a lelkész a parókiára. Gellért Gyula azt is hangsúlyozta, hogy nagy szegénység jellemezte a hitből építkező közösséget, sokszor egy szál deszkára sem futotta, ezért a lelkészlakás befejezése után még évekig tartottak a belső munkálatok. Azokban az években is kicsi gyülekezetnek számított a szentjebbi,

alig kétszáz lélekkel. Csakúgy, mint ma. Mégis, amikor kellett, a helyi reformátusok megmutatták elkötelezettségüket egyházuk iránt.

A beszédek után László Attila szentjebbi gondnok és Gellért Gyula leleplezték az emléktáblát, amely a 35 évvel ezelőtti építőknak állít emléket, hálát adva Isten vezetéséért. A bensőséges együttlét szeretetvendégséggel, a régi idők felelevenítésével ért véget több olyan egyháztagnak társaságában, akik maguk is részt vettek a parókia-építésben.

Fábián Tibor

Ülésezett a Lelkészegyesület elnöksége

Tornalján ülésezett a Szlovákiai Magyar Református Lelkészegyesület elnöksége 2016. május 18-án. Az elnöki beszámoló foglalkozott a múlt évi szolgálattal a pozsonyi és komáromi egyházmegyében, amelyen részt vettek német testvéreink is. Ebben az évben az elnökség két tagja látogatott el ismét a két egyházmegyébe, ahol lelkészértelmezete-

ken ismertethették az egyesület szolgálatát. További alkalom a lelkésztovábbképző valamint a missziói napok, amelyet lehetőség szerint a barsi vagy gömöri egyházmegyében kerül sor. Az elnök javaslatot tett arra, hogy az egyesület segélyalapja nyújtson évi egyszeri támogatást a három, vagy annál több gyermeket nevelő lelkészcsaládok számára. Az október közepén Stuttgart mellett megrendezésre kerülő Európai Lelkészi Konferencián az elnök mellett Édes Ár-

pád képviseli majd az egyesületet. A Reformáció 500. évfordulója alkalmából az elnök autóbussz kirándulás megszervezését javasolta az elnökségnek 2017. május végén, június elején. A hat naposra tervezett úton meglátogatnák Wittenberget, Eislebent, Wartburgot, Lipcsét. Az út 290 Euróba kerül, melybe az útiköltség, szállás és reggeli, vacsora kiadásait fedezi.

Porubán Fülöp Angéla pénztári beszámolóját követően az egyházmegyei elnökök tartottak tájékoztatást, amelyből

kitűnt, hogy a komáromi és a zempléni egyházmegyében növekedett leginkább a tagok létszáma. A hűséges szolgálatot megáldja az Úr. Az elnökség köszönetét fejezi ki a tornaljai gyülekezetnek és lelkészneőjének a szeretetteljes fogadtatásért.

Cs.L.

Könyvismertetés

Alister E. McGrath
Meghökkenő értelem

A valóság értelmezéséről, tudományról és hitről

Míg a középkor számára egyértelmű volt, hogy a tudomány a teológia „szolgáló leánya”, addig az újkor embere egyre inkább abban a tudatban él, hogy a hit és a tudomány

összeegyeztethetetlen. A 21. század embere pedig az értékeket az információban látja, s ehhez megvannak a maga eszközei: internet, okos telefonok. „Az információ azonban nem

azonos a tartalommal, ahogyan a tudás sem azonos a bölcsességgel. Sokan érzik úgy, hogy szökőárként árasztja el őket a sok információ, amit nem tudnak értelmezni. A természettudományok szellemi élettereje abban rejlik, hogy képesek valamit mondani anélkül, hogy mindent el kellene

mondaniuk. A tudomány egyszerűen nem képes megválaszolni az élet értelmét fürkésző kérdéseket, de ezt nem is lehet elvárni tőle – még kevésbé kikényszeríteni. A keresztyénség szerint a dolgok rendszerébe bele van építve egy másik világra nyíló rejtett ajtó, ami a megértés, az élet és a reménység útjára vezet.

Alister McGrath tizenhárom rövid, közérthetően megfogalmazott fejezetben beszél a természettudományok és a keresztyén hit sokrétű kapcsolatáról.... A szerző célja, hogy az olvasó felismerje: a természettudomány és a keresztyén hit nem ellentétben állnak egymással, hanem együtt segítik az ember alapvető törekvését a világ átfogó, a tudományok által leírható kategóriákat meghaladó, életet gazdagító megismerésére.”

Szerk.

Református könyvajánlatunk

Nagyméretű újfóditású Biblia	17,- €
Nagybetűs énekeskönyv	4,60 €
Középméretű énekeskönyv	4,50 €
Kisméretű énekeskönyv	4,- €
Szikszai: Keresztyén tanítások	5,50 €
A Sionnak hegyén	1,50 €
Pálhegyi F.: Keresztyén házasság	2,30 €

Az egyetemes papság	2,10 €
Mesterségek a Bibliában	1,50 €
Hiszek Szentlélekben	0,50 €

Keresztyén regények fiataloknak és felnőtteknek

Útközben	1,- €	Saul király	2,- €
A halhatatlan betűk	1,- €	A tékozló apa	2,- €
A nagyenyedi főnix	1,- €		
Megszólalt az orgona	1,- €		
Az elcsatangolt bárány	2,- €		

A kiadványok megrendelhetőek szerkesztőségünk címén.

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

A zöld folt

A légi- és műhold képeken Közel-kelet nagyrészt sárga és vöröses területként látható, amelynek középső részén van egy zöld folt. Ez nem egy természetes oázis, hanem egy olyan terület, amely még a 20. század elején a környezetéhez hasonló sárga pusztaság volt. Csak azoknak az embereknek a hozzáértése és a hite, akik mintegy száz évvel ezelőtt visszatértek hazájukba, tette ilyen zöld területté ezt a földet. Ma Izrael határai a magasból azonnal felismerhetők. Zöld erdők, mezők, települések és közutak teszik Izrael megkülönböztethetővé az arab országoktól. A Sínai-félszigeten húzódó izraeli-egyiptomi határ izraeli oldalon virágzik a pusztaság, zöld mezők, ültetvények, hatalmas kiterjedésű olajfaligetek és szőlővel beültetett területek változtatták a sárga színt zöldre. Az egyiptomi, szíriai és jordániai oldalon száraz sivatag található. A történelem folyamán itt lezajló vallásháborúk elsivatagosították a régiót. Évezredekkel ezelőtt az emberek ott telepedtek meg, ahol megművelhető földek voltak. A mezőgazdasági munka megkívánta, hogy nemzedékek huzamosabb ideig éljenek egy adott területen, kialakítva falvaikat, városaik, országokat és egyedi kultúrát hozzanak létre. A kulturális fejlődés határvonalán kívül éltek azok a nomádok, akik szabadságukat nem kívánták feladni, és egyik helyről a másikra vándoroltak. A Római Birodalom egy sok-

színű társadalmat hozott létre útjaival, monumentális épületeivel és jogrendszerével. E kulturális határvonalon kívül éltek a barbárok, vándorló törzsek, amelyek rabló hadjáratokat szerveztek a birodalom ellen, így akarva részesülni annak javaiból anélkül, hogy annak kultúrájába integrálódtak volna. Ami végül a nyugati, vagy római civilizáció összeomlásához vezetett, az az elbizakodottság és vezetőinek alkalmatlansága volt arra, hogy megállítsák a „bevándorlási

hullámot”, ami a közéletet és a jogi rendszert fenyegette. Közel-keleten kialakult egy technológiai kultúra Mezopotámiában. Egyiptomban a mezőgazdaság fejlődött. E között a két nagy világhatalom között terült el keskeny földterület, amelyet nyugaton a Földközi tenger, délen, keleten és északon a sivatag határolt. Ezen a területen alakult meg Izrael királysága. Az akkori izraeli nép sokat szenvedett a környező népek rabló hadjáraitól. A Biblia beszámol Gedeonról, aki a midianiták és más pusztai népek ellen visel megsemmisítő háborút. Izra-

el királyai a bibliai időkben igyekeztek megerősíteni az államhatárokat. A 20. század kezdetéig Izrael területe a sivatag része volt. Tavasszal a nomád törzsek ide vezették nyájait, majd ősszel visszavonultak Szaúd-Arábia területére. Izrael állam kikiáltását követően a lakosság arra törekedett, hogy ismét zölddé váljon a sivatag. A hit, a kultúra, a gazdaság és technológia az elvadult területeket ismét zöld területté változtatták a sárga környezetben. Izrael népe gondolja a földjét. Másként van ez a szomszédos országokban, ahol Izrael remélt megsemmisítésére áldoznak óriási összegeket. A nagy olaj-bevételekből lehetőség nyílna a száraz területek öntözésére, mezőgazdasági hasznosítására. A palesztinok 1996-ban nagy lehetőséget mulasztottak el, amikor Izraellel egy új gazdasági rendszert alakíthattak volna ki. Az USA és az Európa Unió több pénzt fektetett be az autonóm palesztin terület létrehozásába, mint a 2. világháborút követően Európa gazdasági talpra állításába. Ezek az adományok részben a korrupt vezetők bankszámláin jelentek meg, részben az Izrael elleni propaganda és háború céljaira lettek felhasználva. A konfliktus megmutatta igazi mibenlétét: kultúra a sivataggal szemben. Két összeegyeztethetetlen világlátás akkor és ma is.

*Avshalom Kapach, Israel Heute
Ford. Csoma László*

A Kárpát-medence Reformátussága

Szorongató szeretetben

Isten összefűz minket nemcsak önmagával, hanem embertársainkkal is – hangsúlyozta a magyar református egység napján elmondott ígéhirdetésében Kató Béla erdélyi református püspök. A május 22-én, Szentháromság vasárnapján a kolozsvári Farkas utcai református templomban megtartott úrvacsorás ünnepi istentiszteletre a Magyar Református Egyház mind a hatvanöt Kárpát-medencei egyházmegyéje elküldte képviselőit.

Egymás szolgálatában

Krisztus szorongató, azaz össze- és körülfogó szeretetéről szólt ünnepi ígéhirdetésében az ApCsel 17,29 és a 2Kor 5,14–15 alapján *Kató Béla*. Az erdélyi református püspök kifejtette, hogy Isten először önmagával fűz össze bennünket, amit a Heidelbergi Káté első kérdés-felelete úgy fejez ki, hogy az ő tulajdonai vagyunk. Mint elmondta, a mai ember minden kötődést igyekszik levetni magáról, önállóságra és a szabadság érzésére vágyik, de csak akkor döbben rá, hogy mégiscsak szüksége van a valakihez tartozásra, amikor e vágyát eléri. – Járhatjuk a magunk útját, de mindeközben tudnunk kell, hol a forrás – fogalmazott az ígéhirdető, hangsúlyozva, hogy otthonra szükségünk van, ahogy arra is, hogy legyünk valakiéi, hogy meglegyen a helyünk a népek között, mert máskülönben árvák leszünk. Ugyan az Úr szabadságot ad arra, hogy útra keljünk – és mi, magyarok élünk is ezzel a lehetőséggel –, de tudnunk kell, hogy ajtaja nyitva áll, és szüntelenül visszahív és hazavár minket. *Kató Béla* arra figyelmeztetett, bármerre éljünk is a föld kerekén, boldogok csak akkor lehetünk, ha ki tudjuk mondani, hogy Istené vagyunk és az ő népéhez tartozunk.

Az erdélyi püspök szerint Isten nemcsak önmagával fűz össze bennünket, hanem szeretete által összefogja egyéni életünket is. A mai világban sokan nem tudnak mit kezdeni az életükkel, nem találják helyüket a világban. Az Úr azonban azt mondja a célkereső embernek, hogy ne önmagának, hanem másokért éljen.

Isten szeretete tehát nemcsak önmagával és önmagunkkal, hanem másokkal is egybefűz minket. És bár fontos lehet a vérségi kapcsolat, a nyelvi, a kulturális és a történelmi közösség is, mégiscsak az Úr szeretete a közösséget összetartó igazi erő. – Krisztus szeretete összekapcsolja az én gyenge egyéni életemet egy másik gyenge emberi lény életével, így jöhet létre a házasság, a család, az egyház és a nemzet – mutatott rá az egyházi vezető, aki a magyar református egységet a vékony szálaból összefont vastag kötélhez hasonlította, hangot adva meggyőződésének, hogy a magyar reformátu-

sok együtt bármilyen nehézséggel képesek megküzdni.

Az ígéhirdető elmondta, hogy jó ehhez az erős közösséghez tartozni, amelynek tagjai nem önmagukat, hanem a másikat akarják szolgálni és segíteni. Hiszen tudják: ha ki akarunk törni Krisztus szorongató kötelékéből, boldogtalaná és otthontalanná, végső soron védtelenné válunk. – Krisztus újra és újra visszahív bennünket, együtt akar látni minket, és ebbe már nem szólhat bele sem politikai, sem gazdasági hatalom. Isten szeretete örökre összefűzött minket – tette hozzá *Kató Béla*, megjegyezve, hogy a reformáció ötszázadik évfordulója kapcsán a következő időszakban még számos lehetőség lesz a magyar reformátusoknak a találkozásra és az egység átélésére.

Evidencia: összetartozunk

– Lehet, hogy látszólag sok a vita, a megosztottság, a veszekedés, de néha ki kell mondanunk a maguktól értetődő dolgokat. A 2009-es debreceni egységzsínaton és azóta is minden évben ez történik, amikor kimondjuk a fontos evidenciát: a magyar reformátusok összetartoznak – hangsúlyozta ünnepi köszöntőjében *Bogárdi Szabó István* püspök, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkes elnöke.

Az egyházi vezető ezen kívül még három evidenciára hívta fel a gyülekezet figyelmét. Az egyik szerint csak Krisztusra tekintve láthatjuk az üdvösségre vivő utat, ahogy a Balatonban álló fürdőző is csak a lenyugvó nap felé tekintve látja az aranyhidat. Ugyanakkor el kell hinnünk a mellettünk álló testvérünkről is, hogy előtte is nyitva áll a Krisztus kegyelmére vezető aranyhíd, még ha testvérünkre tekintve mi nem látjuk is azt.

A másik evidencia arra figyelmeztetett, hogy bár nyugtalanító időköt élünk, nekünk mégsem a bizonytalan holnappal kell foglalkoznunk, hanem itt és most, a mi korunkban kell Krisztus kegyelmét megragadnunk, arról bizonyosságot tennünk és továbbadnunk. A püspök ezzel összefüggésben, Noé történetére utalva, azt a vélekedését is megosztotta, amely szerint

földrésznünkön a keresztyénség „bárkakeresztyénséggé” válik, amelyet összezár az egy hit, a Krisztusra tekintés, a szeretet közössége és az, hogy az Úr megmentő kegyelmében él, és ezt kínálja a körülötte élő világnak.

Harmadszor a püspök arra figyelmeztetett, hogy nekünk, nyakas magyar kálvinistáknak is le kell tudnunk térdelni Krisztus előtt, tudnunk kell Úrnak vallani őt, és el kell tudnunk fogadni tőle az áldást. Mert csak így állhatunk meg minden körülményben.

Örökségünk erőforrás a nemzet számára

A terebélyes fához hasonlította az anyaszentegyházat *Adorjáni Dezső Zoltán*. Az erdélyi evangélikus püspök a felekezeteiket a fa ágaival azonosította, amelyeknek egy törzsük és egy gyökerük van, és ugyanaz a tápanyag áramlik bennük. A református egységünnepe családi találkozóhoz hasonlította, hangsúlyozva, hogy akkor igazán tartalmas egy ilyen esemény, ha a családfővel is találkoznak a résztvevők, akiről a keresztyének nagy nemzetsége is kapta a nevét.

Az egység kisebbségi létben nem lehetőség, hanem létkérdés, hangsúlyozta köszöntőjében Horváth Anna, Kolozsvár alpolgármestere. A politikus arra figyelmeztetett, hogy tudni kell felülemelkedni a minket elválasztó dolgokon, és arra kell figyelni, ahhoz kell ragaszkodni, ami összeköt. Kiemelte: az értékválsággal küszködő mai társadalomban különösen fontos az egység, mert külön-külön sokkal sebezhetőbbek vagyunk.

A magyar kormányfő köszöntő sorait *Hafenscher Károly*, a Reformáció Emlékbizottság miniszteri biztosa olvasta fel. *Orbán Viktor* a reformáció közelgő ötszázadik jubileumára hivatkozva levelében rámutatott, hogy a vallási megújulás ügye, a magyar nyelv megőrzése és magyar mivoltunk megerősödése milyen szorosan összekapcsolódott az elmúlt évszázadokban. A miniszterelnök egyúttal reményét fejezte ki, hogy ez a református örökség a jövőben is erőforrást jelenthet a magyar nemzet számára, és erőt, kitartást kívánt a református közösségnek ahhoz, hogy az ötszáz éves örökség szellemében szolgálhassák továbbra is a magyar hazát.

Kiss Sándor, fotó: Nagy Károly Zsolt
A cikk megjelenik a *Reformátusok Lapja*
2016. május 29-i számában.

www.reformatus.hu

Az egységünnepe nyilatkozata

Az istentisztelet végén felolvasták a kolozsvári egységünnepe résztvevőinek nyilatkozatát. A dokumentum megfogalmazói hálát adnak azért, hogy a jövőre ötszáz éves protestantizmus és négyszázötven éves Magyar Református Egyház tagjai lehetnek, leszögezik továbbá, hogy örömmel vállalják azokat a feladatokat, amelyek ebben a közösségben várnak rájuk.

Kijelentik többek között, hogy építeni kívánják a keresztyén egységet, oltalmazni a társadalmi békét, valamint megvédeni Európában és a világ-

ban a keresztyén értékeket. Leszögezik azt is, hogy egyéni és közösségi életünk erkölcsi megújulására csak Isten kegyelmének és evangéliumának az elfogadása által van lehetőség. A keresztyén Európa és a magyar nemzet jövője kapcsán a dokumentum kifejti, hogy mindkettő Isten kezében van, majd így fogalmaz: „Nem félünk és nem kételkedünk, ellenben hiszünk és bízunk abban, hogy az az Isten, aki annyi vesztes helyzetből szabadított ki, szép és boldog jövőt ad a keresztyénségnek, az európai embernek és magyar református egyházunknak.”

Pályázat

Az Ungi Református Egyházmegye, az 596/2003 törvény 4§ és az 552/2003 törvény 5§ alapján pályázatot ír ki a Vajáni Magyar Tanítási Nyelvű Református Egyházi Alapiskola igazgatói tisztének betöltésére. A pályázatokat az **esperesi hivatalba** kell benyújtani **nyomatott formában 2016. június 13-ig**. A jelentkezés feltételei:

- II. fokú egyetemi végzettség a 437/2009 számú kormányrendelet alapján
- Az első pedagógiai minősítő vizsga sikeres abszolválása
- Legalább 5 éves pedagógiai gyakorlat
- A magyar és szlovák nyelv alapos ismerete
- Az iskolaügyi törvényekben való jártasság
- Erkölcsei és személyiségi feltételek a 552/2003 számú törvény §3 3 és 4 bekezdése alapján
- Vezetési képességek
- Aktív számítógép használat (Word, Excel...)
- Büntetlen előélet
- Megfelelő egészségügyi állapot és ennek igazolása
- Megbízhatóság, felelősségtudat, rugalmasság

A református vallás, az aktív gyülekezeti tagság és a katechetikai képzettség előny lehet, de nem feltétel.

A szükséges igazolások és dokumentumok:

- Írásos kérelem
- A jelentkező végzettségét igazoló okiratok hitelesített másolata
- A pedagógiai gyakorlatot igazoló okirat
- Szakmai önéletrajz
- Az iskola fejlesztésének tervezete max. 4 A4 oldalon
- Büntetlen előélet igazolása
- Orvosi igazolások
- Becsületbeli kijelentés, hogy a feltüntetett adatok hitelesek
- Becsületbeli kijelentés, hogy a múltban nem mozdították el igazgatói tisztségéből a törvényben meghatározott indokok alapján.
- Engedély a fenntartó számára, hogy a jelölt adatait a pályázat céljaira felhasználhassa

A pályázatokat a fejlécben szereplő címre kell eljuttatni. A borítékra írják rá – **iskolaigazgatói pályázat – ne nyissák ki.**

Az esperesi hivatal címe:

**Az Ungi Református Egyházmegye Esperesi Hivatala,
Seniorský úrad užského reformovaného seniorátu
Križany 102, 079 01 Krišovská Liesková**

A pályázatot fenntartja azon jogát, hogy a követelményeknek meg nem felelő pályázatokat kizárja a pályázatból. Az időn túl érkező pályázatok nem kerülnek elbírálás alá. A postai bélyegzőn található időpont a döntő ez ügyben.

Egyéb, a pályázattal kapcsolatos kérdéseikkel keressék az esperesi hivatalt a **0911/277105** telefonszámon.

A választás idejéről és helyéről az iskolatanács írásban tájékoztatja a jelentkezőket.

Papp László
egyházmegyei gondnok

Kraus Viktor
esperes

A Selye János Egyetem Református Teológiai Kara felvételt hirdet doktorandusz-képzésre (**PhD.**)

Jelentkezni lehet **2016. június 30-ig** az alábbi témákra:

PhD - témák a 2016/2017-es évre

Ószövetség:

- A babiloni fogság
- Az Ószövetség arám részei

Újszövetség:

- Jakab levele és a bölcsességi irodalom

Rendszeres teológia:

- A homoszexualitás értékelése keresztyén szempontból
- A klasszikus premillennizmus

Vallás-és filozófia-történet:

- Hans Küng, a valláskutató teológus

Egyháztörténet:

- A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház lelkészképzése Prágában 1945-től napjainkig

Gyakorlati teológia:

- Palliatív care és az egyházi intézetek
- Igehirdető egyház a 'mit és hogyan' összefüggésében

Felvételi időpontja: 2016. augusztus 23-án

- bővebb információ kérhető: levaia@ujs.sk,
tel: 00421-35-3260657

*****

A Selye János Egyetem Református Teológiai Kara felvételt hirdet **ThDr.** cím megszerzésére

Jelentkezni lehet **2016. június 30-ig.**

ThDr. - témák a 2016/2017-es évre

Ószövetség:

- Narratív stílus az Ószövetségben

Újszövetség:

- A himnuszok szerepe a Jelenések könyvében

Rendszeres teológia:

- Munka, gazdasági erő, pénz és pénzügyi stabilitás – etikai vetületek
- Tudományos teológia és keresztyén hit – ellentét vagy folytonos elem? Perspektívák egy termékeny teológiai téma tanulmányozásához

Vallás-és filozófia-történet:

- Vallás és ember (homo religiosus)

Egyháztörténet:

- Zsidómentő lelkészek a 2. világháborúban

Gyakorlati teológia:

- A lelkeszi identitás
- Mai gyülekezetépítési modellek alkalmazása a református egyházi keretekben (Kárpát-medencei összefüggésekben)

Felvételi időpontja: 2016. augusztus 23-án

- bővebb információ kérhető: levaia@ujs.sk,
tel: 00421-35-3260657

A farizeus és a vámszedő

(Lukács 18: 1-14)

Kedves Olvasóink! A Lukács evangéliumának 18. fejezetében, annak a lelegején, van két nagyon érdekes példázat. Az egyik az imádságban való fáradhatatlanságról szól, a másik, és ezzel fogunk ma egy kicsit foglalkozni, az emberi alázatról, és gőgről szól. A példázat így kezdődik: „Némely elbizakodott embernek, aki igaznak tartotta magát, a többieket pedig lenézte, ezt a példázatot mondta.”

Nyilvánvaló tehát, hogy kiknek mondja Jézus a példázatot. Olyanoknak, akik tökéletesnek tartják magukat, akik csak magukkal foglalkoznak, akik úgy gondolják, hogy körülöttük forog a világ, másokat pedig lenéznek, megvetnek, bántanak. Biztos vagyok benne, hogy ti magatok is ismertek ilyen embereket. Lehet, hogy épp a baráti társaságokban, vagy az osztályotokban van ilyen ember. Nem kellemes az ilyen ember társasága, és nagyon nehéz elviselni modorát.

Na de térjünk a példázatra. Két emberről szól, akik bemennek a templomba imádkozni. Az egyik egy farizeus, a másik pedig egy vámszedő. A farizeusok egy vallási csoportot alkottak a Jézus korabeli Izraelben. Úgy tartották magukról, hogy pontosan megtartják a törvényt, tehát tökéletesek. A vámszedőt pedig tulajdonképpen hazaárulónak nézték az emberek, mert a rómaiaknak gyűjtötte be az adót saját népétől. Az egyik tehát egy megbecsült ember, aki elhitte magáról, hogy

tökéletes, a másik pedig egy lenézett és gyűlölt ember, aki szenvedett attól, hogy senki sem szereti.

Ott vannak a templomban, és imádkoznak. A farizeus megállt, és imádságában hátlát adott Istennek, hogy nem bűnös, hogy nem olyan, mint a többi ember, nem rabló, parázna, törvénszegő, hanem olyan, aki megtartja a törvényt. Tizedet ad, böjtöl két-szer egy héten, megtartja a törvényt.

A vámszedő teljesen más lelkülettel állt az Isten előtt. Még a szemét sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: „Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek.” Teljes mértékben tisztában volt azzal, hogy bűnös, hogy olyan életmódot folytat, ami nem tetszik az Istennek. De tudta azt is, hogy az Isten hajlandó megbocsájtani azoknak, akik őszintén bánják a bűneiket, és kérik Isten bocsánatát.

Egy keresztyén embernek tudnia kell, hogy mindnyájan bűnösök vagyunk, és csak Isten külön kegyelmének köszönhetjük, hogy Krisztus által megbocsájtja bűneinket. Ebből

kifolyólag nem lehetünk gőgösek sem az Istennel, sem pedig más emberekkel szemben. Nem gondolhatjuk magunkat többnek másoknál. Ugyanis, aki mégis így tesz, azt az Isten nem hagyja büntetés nélkül. Jézus ugyanis így zárja a példázatot: „Mert mindenki, aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.”

Alázzunk hát meg magunkat az Isten előtt, és ne legyünk gőgösek felebarátainkkal szemben, hogy Isten felmagasztaljon minket.

Imádság: Urunk! Hálásak vagyunk, mert Te megbocsájtod a mi bűneinket. Krisztusért elveti a mi bűneinket. Kérünk, vedd el a szívünkben a gőgöt, és add, hogy alázatosan tudjuk viselni magunkat. Ámen.

Aranymondás: „Mert mindenki, aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.” (Lukács 18:14)

Kraus Viktor

IFI Rejtvény

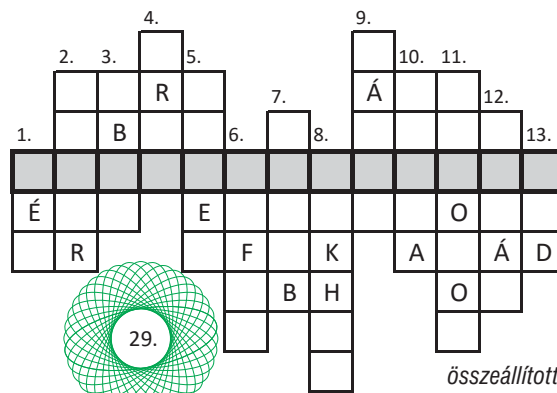
Fejtsük meg együtt!
Ez alkalommal bibliai testvérek neveiből áll össze a rejtvény megfejtése.

- Noé egyik fia, testvérei Khám és Jáfet (1Mózes 5:32)
- Mária és Márta fivére, akit Jézus feltámasztott a halálból (János ev. 11:1)
- Kain testvére, akit megölt (1Mózes 4:2)
- Mózes fivére (2Mózes 6:20)
- Jézus tanítványa, András testvére, Simonnak is nevezik (Máté 4:18)
- Éli főpap elvetemült fia, Fineás testvére (1Sám 1:3)
- Ézsau testvére (1Mózes 25:26)
- Lea testvére (1Mózes 29:16)
- Zebedeus fia, Jakab testvére, Jézus tanítványa (Márk 1:19)
- Dávid király fivére (2Sámuel 13:3)
- Támár és Amnon fivére, Dávid fia (2Sám 13:1)
- Rebeka testvére (1Mózes 24:29)
- József egyik testvére,

Lea fia, akit szerencséjének nevezett (1Mózes 30:11)

A rejtvény megfejtését a Szerkesztőség címére lehet beküldeni, 2016. július 20-ig: postai úton - **Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216., Drahňov 076 74** vagy e-mail-ben (fotó mellékelésként, a neveteket írájátok a rejtvény mellé!) a refujasg.csoma@gmail.com e-mail címre.

A 26. 27. rejtvény megfejtőinek és jutalmazottainak névsorát lapunk következő számában közöljük!

összeállította:
Györky Szilvia

REFORMÁTUS Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás
– igazgató Csoma László

Terjeszti a Deregnő-i Református Keresztyén
Gyülekezet

Szerkesztőség:

főszerkesztő - Fülöp Sándor,
felelős szerkesztő: Györky Szilvia
szerkesztők - Csoma Annamária, Kraus Viktor
kárpátmedencei tudósítók:

Fábián Tibor, Szenn Péter

Nyomja: Györky Marián - MS PRINT

Szerkesztőség címe:

076 74 Drahňov-Deregnő 216,
Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com
vagy csomalaszlo@centrum.sk